

MICHAEL KUYUCU

michael@michaelshow.net

Apolitik sanatçılar

Son günlerde sanatçıların siyasi görüşünü açıklamaları moda oldu. Eskiden takımlarını bile söylemekten çekinen ve apolitik takılan sanatçılar da artık politize olmaya başladı, hatta iş daha da ileriye gitti ve sanatçılar birbirleriyle politika kavgası yapmaya bile başladı. Bunun en son örneğini Sezen Aksu ve Fazıl Say'da gördük.

İlk önce şunu söylemek istiyorum: Bu Amerikancıların çıkarttığı Twitter denen olaya bir türlü alışamadım. "Şu an şunu yapıyorum, bilmem nerdeyim." gibi insanın özel hayatını teşhir eden saçma sapan twit (veri girişi)'lerin yer aldığı twitter'da yazılanları okurken inanın şaşırıyorum. Bana çok saçma geliyor, yahu senin ne yaptığından bana ne, buna birde sanatçılar alet olmuyor mu çıldırtıyorum. Sen koca sanatçısın ya, binlerce insana sesleniyorsun ,hatta milyonlarca... Ne işin var twitter'da... Neyse ki zamanla buna cumburlop atlayan sanatçılar bunun bir hata olduğunu anlayıp yavaş yavaş twitter'larını kapattılar.

Popüler kültürün zirvedeki bayan vokali Demet Akalın, twitter'da bir şey yazıyordu, bazı sazarlarda oradaki bilgilere atlayıp haber yapıyor, sanatçıları birbirine çarptırıyordu. Bu sanal gündem başta sanatçıların reklamı için şirin gözükse de, sonunda bunun hatalı olduğunu onlarda anladılar. Örnek olarak Demet Akalın'da bu twitter denen işin artık işi avamlaştırdığını açıklayıp çekildi. Hatta hiç unutmam bu açıklamayı benim radyo programımda yapmıştı.

Twitter modasından nasibini alan bir diğer sanatçı da Fazıl Say oldu. Onu da görünce artık "pes" ettim. Biri popüler müziğin zirvedeki ismi, diğeri ise entelektüel birikimi olan bir virtüöz... Ama ne yazık ki ikisi de aynı tuzağa düştü. Fazıl Say twitter'ındaki demeçleri ile ortalık epey bir karıştı. İş öylesine ileri gitti ki insanlar birbirleri ile kavga etmeye başladı, daha sonra Fazıl Say'da twitter hesabına "*Bu twitter profili manen ve ruhen kapatılmıştır. Paylaşmayın-paylaşmıyalım. Yaşarız gider. Tartışma kapandı. Tüm bitlerden, yavrularını arabeskçilerle karşılaştırdığım için özür dilerim. Hata yapmışım.*" Dedi ve twitter'dan çıktığını açıkladı. Say bunu neden yaptı? Buna inanın anlamadım, dünyada tanınan branşında gayet başarılı ve ünlü olan birinin buna ihtiyacı var mıydı? Bence hayır.

Tartışmalar öylesine büyüdü ki iş Arabeskçiler'in yavaşlığından, AKP'nin onu sevmediğine kadar gitti. En son Fazıl Say'dan Dünya Basketbol Şampiyonası açılış törenine proje vermesi istenmiş, ancak daha sonra bu proje reddedilmiş. Say bu kez de Facebook hesabından açıklama yaparak projesinin AKP yönetiminin kendisini sevmediğinden dolayı reddedildiğini iddia etti. Bu konu üzerine federasyon "Fazıl Say çok yüksek fiyat verdi" açıklamasını yaptı.

Sanatçıların siyasetle bütünleşmeye başlamasının bir diğer örneği de geçtiğimiz aylarda Sezen Aksu'nun referandumda "Evet" oyunu kullanması ile gelişti. Bu açıklamanın sonunda ona "Sazan" dendi, iş büyüdü. Basında bir anda "sezen-sazan" tartışmaları yaşanmaya başlandı. Konu inanılmaz ilginç boyutlara geldi, geçtiğimiz hafta Radyo Klas'taki programıma katılan Devlet Bakanı Bülent Arınç'a bizzat sordum "nedir bu Sezen Aksu olayı" diye. Arınç Bana "*Toplumda simge haline gelmiş insanların kanaatlerini ifade etmesini toplumda uyarıcı niteliktedir. Ben Sezen Aksu'yu sanatçı olarak beğeniyorum. Onun görüşü "evet" de olsa, bu konuda ki kanaati "hayır" olsa onun hakkındaki kanaatim değişmeyecekti. Profesyonel etiketli birisi "Sazan Aksu" diyerek akli sıra onunla alay ediyor, bu yanlış yakışıksız ve çirkin bir şey. Ben Sezen Aksu'ya kanaatini açıkladığı için teşekkür ediyorum*" yanıtını verdi.

Sanatçıların siyasetle anılmasının örnekleri son dönemlerde epey arttı, 1980 'den önce sanatçıların ciddi bir politik duruşu vardı. Bu politik görüşlerini açıklamaktan asla çekinmezlerdi. Seksenli yıllarda iş bir anda depolitizasyona döndü. Yani sanatçılar hep milli takımı tutarlar, siyasi partileri olmaz, görüş bildirmezlerdi. Böyle bir depolitizasyon dönemi yaşadık. İki binli yıllara gelirken iş yavaş yavaş renk değiştirdi ve sanatçılar da artık futbol takımlarını tutmaya, politik görüşlerini açıklamaya hatta fanatiklik yapmaya bile başladılar. Bu değişim süreci Türkiye'nin 12 Eylül 1980 sonrasında yaşadığı depolitizasyon sürecinin de sanat dünyasına olan yansımalarından biri oldu. Bu giderek artar mı, yoksa sanatçılar geri adım mı atar bunu zaman gösterecek. Bence tartışılması gereken bir diğer konu da sanatçıların politik görüş bildirmesi, yani bildirmeli mi bildirmemeli mi? Bu onların kariyerlerini nasıl etkilediği konusu...

Bence popüler kültüre hitap eden çoluk çocuk şarkıcıları apolitik duruşlarına devam edecektir, yaş olarak daha üst seviyelerde olan sanatçılar se politik görüşlerini açıklamaya devam edecektir. Ben herkesin delikanlı gibi görüşünü ortaya koymasının taraftarıyım, öyle çevir kazı yanmanın "ben şu da, olurum bu da" tarzı beyanatların önemi çoktan kapandı, bence cesur olsunlar ve siyasi görüşleri ne olursa olsun bir duruşları olsun diyorum, bu duruşlarını da adam gibi sergileyinler. Peki... Bizim sanatçıların kaçında bu yürek ar? O koca bir muamma. Bana sorarsanız çok zında var.